

(Nadaljevanje zapisa o Jajčnikovi kapeli v Stopcah)

Obnova kapele

Gotovo je največji dogodek v naši družini bila nova maša našega brata Jožeta, 30. junija leta 1985. Popoldan je pri domači kapeli, kjer se je kot otrok rad igral 'mašo,' stal čisto pravi mašnik Jože pri večernicah. Za to priložnost smo naprosili umetnika Hajnija Dinzeja, da je kapelo prepleskal 'od nog do glave'. Že takrat je rekel, da za sedaj bo, dolgo pa to ne bo držalo, ker je omet ves načet. Res je tisti 'zob', ki mu pravimo čas, začel najedati stene od znotraj in zunaj. Ata Avgust in mama Ana sta leta 2000 slavila zlato poroko. V ta namen smo spet prepleskali kapelo, toda ta podoba je bila zelo kratkotrajna. Omet je še posebno spomladi odletaval in odletaval. Kapela je imela prav žalostno podobo.

Stric Franček – kapucin

Po nesreči z granato je postal invalid brez ene roke, pa tudi druga je bila zelo poškodovana. Ostal je doma in na kmetiji pomagal očetu. Imel je protezo in se je navadil marsikaj narediti, sploh pa je veliko kosil in delal v hlevu. Ko smo otroci dokaj odrasli, je pa odšel v samostan h kapucinom. On me je venomer opominjal in spominjal na podobo kapele. Kadar je prišel na obisk, ali smo mi šli v Vipavski križ nad Ajdovščino, je venomer spraševal, kdaj bo na vrsti kapela. Tudi to smo dočakali. S pomočjo pridnih sosedov in

sorodnikov, smo kapelo temeljito obnovili. 4. julija leta 2010, je ob navzočnosti g. župnika Roka in kaplana Klemna, pa strica biseromašnika Martina Beleja in seveda strica Frančka in še enega brata kapucina, pa veliko število sorodnikov, sosedov, prijateljev, znancev blagoslovil obnovljeno kapelo srebrnomašnik, naš brat, Jože Hrastnik.

Stricu Frančku se je zdravje po kapi, ki ga je doletela, poslabšalo. Domov ni več prihajal. Ponavadi smo ga obiskali, ko smo se vračali z morja. Večkrat smo ga nagovarjali, da bi šel z nami za kakšen dan domov. Pa kar ni mogel, vedno se je izgovarjal, da bi nam bil v preveliko breme, ker je rabil nekoga za pomoč (oblačenje...). Leta 2013, smo ga pa pregovorili, da je šel z nami za nekaj dni domov. Prav vsak večer me je čakal, da sem opravil delo zunaj in sva potem odšla h kapeli. Tam sva zmolila Pod Tvoje varstvo pribežimo... Pozdravljena, Kraljica, Mati usmiljenja... Franček je znal to molitev v latinščini. Zadnji dan njegovih 'počitnic' mi je dejal: "Veš Tina, zdaj bom pa laži umrl, ko vidim da je kapela zrihtana. Sveto pismo tudi pravi, da so se njegovi učenci spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me razjeda" (prim. Jn 2,17). Pravzaprav je bil bolj slučaj, kot pa namen, obiskati Frančka ravno na njegov 85. rojstni dan, 1. aprila 2014. Lara je namreč imela tam blizu Vipave neko tekmovanje in sva jo peljala oba z Magdaleno. Takrat je provincial kapucinov, gospod Vlado Kolenko, povedal, da se Franček poslavlja. Včasih v nezavednem stanju govori o domači kmetiji, kapeli in o Podpešci, kjer da smo pridelali tako lep krompir. Franček je tisti dan bil kar korajžen, pogovarjali smo se, da bo poleti spet prišel na 'počitnice'. Še celo spremil naju je do avta, s pomočjo sobrata Grega. Ob slovesu mi je še dejal: "Veš Tina, ne smeš zamerit, če sem tečnaril zaradi kapele. Seveda je prav, da kapela ni v 'pušč', še velik bol se je

pa za bat, če je vera v 'nemar'." Te besede, se mi zdi, sem razumel šele, ko so iz samostana sporočili, da se je 24. maja 2014, na dan Marije pomočnice kristjanov, naš stric Franček – brat Kapucin – preselil v večnost.

In danes?

V kapeli je zvon, ki sta ga ata in mama prejela za zlatoporočno darilo od hčerke Monike in Petra Burgerja. Če le zmore, gre še vsako jutro mama Ana do kapele in tam pozvoni. Pri kapeli se radi ustavijo tudi vnuki, pravnuki, pa tudi sosedje na sprehodu in pogosto zvonijo. 1. maja 2016 smo imeli šmarnice pri kapeli. Kljub dežju se nas je nabralo lepo število sosedov in sorodnikov.

31. maja 2015 je v naš hlev udarila strela. Nekaj strešnikov je treščila na tla, pa špirovec je razklalo. Potem se je kar brez sledu izgubila. Ko smo pregledali, da ni kaj hujšega, sem kmalu za tem stopil do kapele. Nebo je bilo še vse temno po nevihti. Na zahodu so se oblaki malo razmaknili. Če ravno so ob hlevu in kozolcu zrasli silosi, si še vedno pozno popoldansko sonce najde pot in z zadnjimi žarki obsije kapelo z zadnje strani, kjer je ravno v višini glave kipa Brezmadežne, okroglo okno z rumeno šipo. In v tistem trenutku, zažari vsa kot v zlatu. Takrat prihitijo spomini, kot davno pozabljene sanje in se zlivajo v sedanost. Da, tukaj se nekaj nebeškega dotika zemeljskega. Od nekod se zasliši zvon, ki odzvanja večerni ave. Potem tišina. Iz te tišine se zasliši, kot dih, prošnja zavita v zahvalo – O HIŠA ZLATA – prosi za nas!

Martin Hrastnik

Pa se z opisi znamenj preselimo na zahodni del župnije, v vas Kuretno. Opisala sta jih Davorin in Mitja Dergan, fotografirala Jure in Ana Varlec.

Zdovčeva kapelica

Zdovčeva kapelica stoji v Kuretne, na meji z Bukovico in Trnovim. Postavljena je bila leta 1932 iz zaobljube družine Zdovc, v zahvalo za ozdravitev hudo bolne mladenke. V njej sta kipa lurske Matere Božje in Bernardke. Leta 2010 so krajanje Kuretna financirali obnovo znamenja. Istega leta je bilo tudi blagoslovljeno. Sedanji lastnik kapele je Sklad zemljišč in gozdov RS.

Znamenje vzdržujejo in krasijo Srečko Medved, Ključevškovi in nekdo iz bližnje Bukovice.

Šterbanova kapelica

Šterbanova kapelica, prej imenovana Povodnikova, nato Ivškova, stoji na razpotju Kuretno – Ivšek – Govce. Čas in namen postavitve znamenja nista znana. Včasih so za križev teden od tu romali od Sv. Jederti k Sv. Mihaelu. Sedanji lastnik znamenja je Anton Šterban, ki ga skupaj z domačimi vzdržuje in kras.

Križ na spodnjem Ivšekom

Križ na spodnjem Ivšekom stoji v Kuretne 17. Čas in namen postavitve križa nista znana. Ker je znamenje dotrajalo, je sedanji lastnik Srečko Medved na njegovo mesto postavil novo, enako prejšnjemu. Sam ga vzdržuje in kras in ga namerala dati blagosloviti.

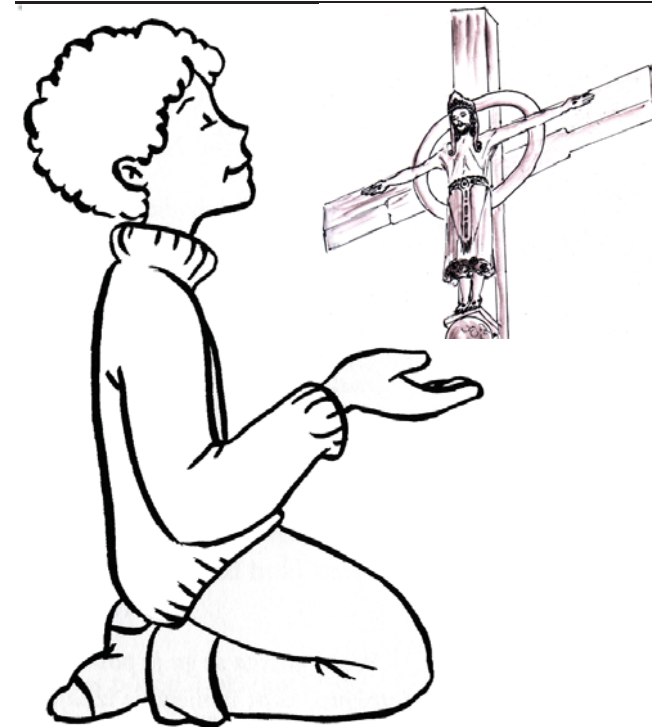

<p>Maše v prihodnjem tednu</p> <p>6. NEDELJA MED LETOM, 12.2.</p> <p>7.00: živi in + farani + HRASTNIK, MAJCEN, KNEZ in za zdravje</p> <p>9.00: + Franc KLEZIN, obl., in žena Rozalija + Helena KLEZIN</p> <p>10.30: + iz družine MARINKO in starši KNEZ</p> <p>PONEDELJEK, 13.2., sv. Gilbert, škof</p> <p>7.30: + Dolfi KLINAR za ozdravitev družine in Božji blagoslov + Anika VODIŠEK</p> <p>TOREK, 14.2., sv. Valentin, duhovnik, mučenec</p> <p>18.00: + Cvetka BOKAN + Alojz KANDUČ, obl., starši KANDUČ in REBERŠEK + Blaž LOKOŠEK, 8. dan / molitvena sk. po maši</p> <p>SREDA, 15.2., sv. Klavdij, redovnik</p> <p>7.30: + Franciška KRAŠOVEC na čast Svetemu Duhu za modro in razumno srce</p> <p>ČETRTEK, 16.2., sv. Onezim, škof, mučenec</p> <p>18.00: + Vinko in Jože ŽELEZNIK + Avguštin ŽIKOVŠEK + Janez HABE //18.30: srečanje Alfa - 6</p> <p>PETEK, 17.2., sv. sedem ustanovit. reda servitov</p> <p>7.30: + Marija OJSTERŠEK (Lahomno)</p> <p>18.00: + Bernard MEHLE + Franc BREČKO</p> <p>SOBOTA, 18.2., sv. Francišek Regis Klet, duh., mučenec</p> <p>18.00: + starši in stari starši MLAKAR + Terezija BELEJ in + Jože OJSTERŠEK</p> <p>7. NEDELJA MED LETOM, 19.2. krstna nedelja</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Marija KLEPEJ, obl., mož Alojz, sin Lojze in Anton MLAKAR + Fanika KAČUN in + sorodniki</p> <p>10.30: + Marko POŽLEP + Franja BENEDEK</p> <p>15.00: VERA IN LUČ</p>
--

MARTINOVA LILIJA

12. februar 2017, leto 9, št.: 07

“Slišali ste, da je bilo rečeno: Ljubi svojega bližnjega in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo...” (Mt,5,43,44)